

НОВЪ ЖИВОТЪ

Земята гръне
слънчева и млада,
блъстятъ треви
и птици пъсни пъятъ.
И отъ небето
свѣтли водопади
въвъ златни лулки
нивитъ люлѣятъ...

Очи разтварятъ
цъвналитъ клони,
зелена свила
вѣтърътъ полюшва.
И всѣки цвѣтъ
се радва и говори,
и всѣко клонче
приказки пошуши...

Една пчела
на цвѣта цъвналъ спира,
трепти съ криле
и радостно говори.
И гръне въ бѣло
цъвналата слива
надъ нея слизи
ведро-синъ просторътъ!

Земята гръне,
новъ животъ се ражда —
въвъ всѣка стжпка
пролѣтъта цъвти!...
Блъстятъ треви
и птици се обаждатъ
и слънцето
въвъ блѣсъци гори!...

Боянъ Балабановъ

СРЕБЪРНАТА ЛИСИЦА

Въ гората, надъ едно руско село, се появи презъ зимата черна лисица, прошарена съ бѣли сребърни влакна.

Сребърни лисици има твърде рѣдко. Кожитъ имъ се продаватъ много по-скжпо отъ всички други кожи, затова и всички ловци отъ селото тръгнаха да търсятъ и уловятъ тая лисица.

Сребърната лисица се виждаше отдалечъ на снѣга съ черната си кожа, но тя изглежда да бѣше голѣма хитруша и си ходѣше жива и здрава. Нито въ капанъ попадаше, нито куршумъ и съчми я достигаха. Пазѣше се тая хитруша.